

Johan Bojer:

IZSELJENCI

Zdaj pa Elza izvleče neki ovoj in ga odvije. Prikaže se bel prt z rdečimi vezanimi figurami, neka skupina je, brčkone zadnja večerja. Morten sicer ne more presoditi, kako je napravljeno, ampak ozre se k njej: "Ali je to oltarni prt?"

"Če misliš, da je dovolj dober," pravi ona v zadregi. "Ana in jaz sva ga skupaj delali."

"Ne, ne, saj ti si napravila, kar je najvažnejšega," pravi Ana.

"Ti pa si vse uvezla."

"Ampak ti si narisala figure."

Potem jima Morten obema stisne roko in se jima zahvali. In čez nekaj časa odideta.

Izročiti ta dar za cerkev je bil pač dogodek v njunem vsakdanjem delu v ilovnatih kočah. Zato sta se tudi praznično oblekli. Morten dela dalje in pre-mišlja, kako imajo žene neko čudovito lastnost, da ustvarjajo okrog sebe praznično razpoloženje.

Ko pa je stopil proti večeru iz cerkve, da bi šel domov, je stal tam neki okrogel plavalas mlad fant in čakal nanj. Morten se je nenadoma ustavil. "Kaj?"

"Dober dan!" je rekel fant in mu ponudil roko.

Bil je njegov brat. Bil je Simen. Dve leti je prosjacičl v pismih, naj mu pošlje vozno karto. Morten mu ni hotel ugoditi. Zdaj pa je stal pred njim.

XII

Šla sta z Mortenom domov. Ko sta stopila v koč, je Simen obstal in se ozrl po siromašnem prostoru. Ribiška koč! On pa je mislil, da je brat milijonar.

"Ampak ne!" mu je ušlo.

"Da, sedi. Pa kako za božjo voljo si prišel sem?"

"Deset do dvanajst iz domačega okroja nas je prišlo. Polovica jih je ostala v mestu, ostali pa so se naselili tukaj v pre-riji."

"Spet deset do dvanajst iz našega okraja. Prav res, saj bodo kmalu vsi mladi ljudje odšli po svetu."

"Da, kaj naj pa počnejo?"

"In z domačo zemljo? Koliko ste je izkrčili na Kvidalu?"

Tedaj je oni spačil ustnice v nasmeh. "Koliko si je pa ti izkrčil, ko si bil doma. Zato je treba denarja, si rekel, prav tako pravimo mi. Zato je treba denarja."

Morten je preslišal opazko. "Da, da, nisem mogel toliko pošiljati domov. Nekega dne pa se bo že uredilo. Videl boš, da ni tako lahko. Nedavno so našo zemljo tukaj vknjižili, potem smo kupili kos zemlje na pre-emption. Dobro smo kupili, a

"Kaj je to?" Morten je odmo-tal ovoj. Prikazal se je pisan prt, rdeč in moder in bel. Obstal je in gledal.

"Ta prt je stkala mati za... no, mislila je, če... če se boš kdaj poročil."

Hm. Morten se je moral zno-va okreniti.

Se nekaj se je prikazalo — naramnice, ki sta jih sestri sple-tli zanj. In par rokavic brez pr-stov, z vezeninami na njih. O dom, o dom! Ves Kvidal je v tem trenutku oživel pred Mor-tenom, ljudje in poslopja in ži-vali, celo brusni kamen za sked-njem.

Razpletel se je pogovor med njima dolgo v noč. Morten je izpraševal in izpraševal. Brž sta pogodila, da bo ostal Simen eno leto tukaj za plačo. Morten ni mogel več vsega sam zma-gati in dninarja je bilo težko

dobiti.

Drugega dne je Morten stal spet v cerkvi in mizaril, ko pri-deta Anton Noreng in Per Foll in prineseta velik zaboj. Kaj naj zdaj to pomeni?

"Ali misliš, da se to lahko porabi?" vpraša Anton, ko sta postavila zaboj na tla.

Morten vidi, da je prižnica, osmerokotna, z izrezljanimi fi-gurami v treh poljih. Ena pred-stavlja pač Mojzesa s tablam, druga Abrahama, ki hoče daro-vati Izaka, tretja tesarjevega sina pred Pilatom. Ni težko vi-deti, da so izrezljane z navad-nim nožem, a Morten ne mara jemati poguma njemu, ki jih je napravil.

"Za božjo voljo, kateri moj-ster pa je to napravil?" ju vpra-ša.

"Tukajle stoji!" odgovori Per in pokaže zmagoslavno na An-

tona.

"Ampak... ampak za to si pač potreboval veliko časa? In pri tebi nismo ničesar videli."

"Mene pač nihče ne obišče," pravi Anton in se nasmehne.

Morten ga je naglo pogledal. Bilo je res. Čudno, kadar dobi človek pečat malopridneža, nič ne pomaga, naj minejo leta in naj se še toliko izpremeni. Po-zabili so, da bi ga obiskali. Za-res. Vendar v zadnjem času je lepo napredoval, ima sam svojo koč, vole in krave, in gospo-dari, kakor pač zna. In to svoje umetno delo je znal zamolčati. Morebiti je zares odrasel s tem, da se je prisilil k molčanju celo leto dni.

"Pravi možakar si," pravi Morten in mu seže v roko.

Zdaj se približuje dan posve-titve in ljudje hodijo od koč do koč in ne govorijo o niče-

mer drugem.

Ko Morten in Per nekega dne stojita in se pogovarjata, se pri-pelje voz s konjsko vprego pred vrata in v hišo stopi rdečebra-di Irec v praznični obleki. Odkrije se in nagovori Mortena v angle-ščini. Napravi cel govor.

He's depending on you!

Birth defects are forever

...unless you help

March of Dimes

THIS SPACE CONTRIBUTED AS A PUBLIC SERVICE BY THE PUBLISHER

PRIJATELJICI — Mlada gorila, prva rojena v živalskem vrtu v San Djegu v Kaliforniji, objema svojo skrbnico A. Mehner.

NAROČITE SI

DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERIŠKI DOMOVINI

V blag spomin

OB SEDMI OBLETNICI ODKAR JE V GOSPODU PREMINULA NAŠA LJUBLJENA SOPROGA IN MAMA

Ana Kamin

Izdihnila je svojo plemenito dušo dne 14. januarja 1967.

Gospod daruj ji mir, naj večna luč ji sveti; ker si dobrote vir, uživa raj naj sveti.

Zalujoči:

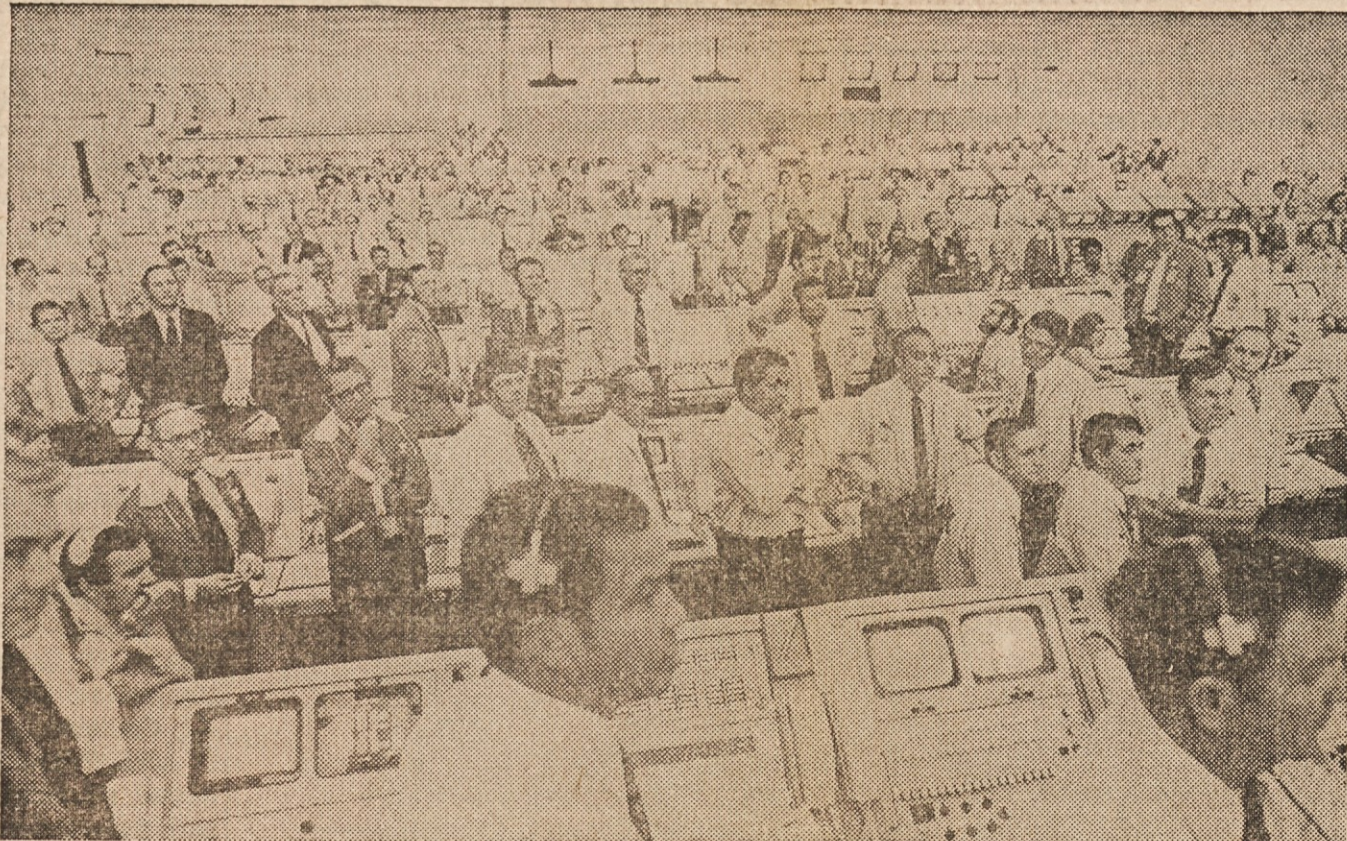
soprog FRANC, hčere ANICA — sestra MARIJA BERNARDKA karmeličanka, MARIJA, poročena KOŠIR in JOSIPINA, poročena Manfreda, sin IVAN
Cleveland, O. 14. januarja 1974.

ENERGY WISE

Encourage the building of better public transportation in your community.

Don't be a Born Loser!

POSEBNA POZORNOST — Osobe nadzornega središča NASA na Kennedy vesoljskem središču v Floridi poslušajo zadnje poročilo o položaju in delu v vesoljskem laboratoriju, ki kroži okoli Zemlje s svojo tretjo posadko že poldrugi mesec.

ZENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA VAM TISKA KRAŠNA POROČNA VABILA PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE VZOREC PAPIRJA IN CRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628